

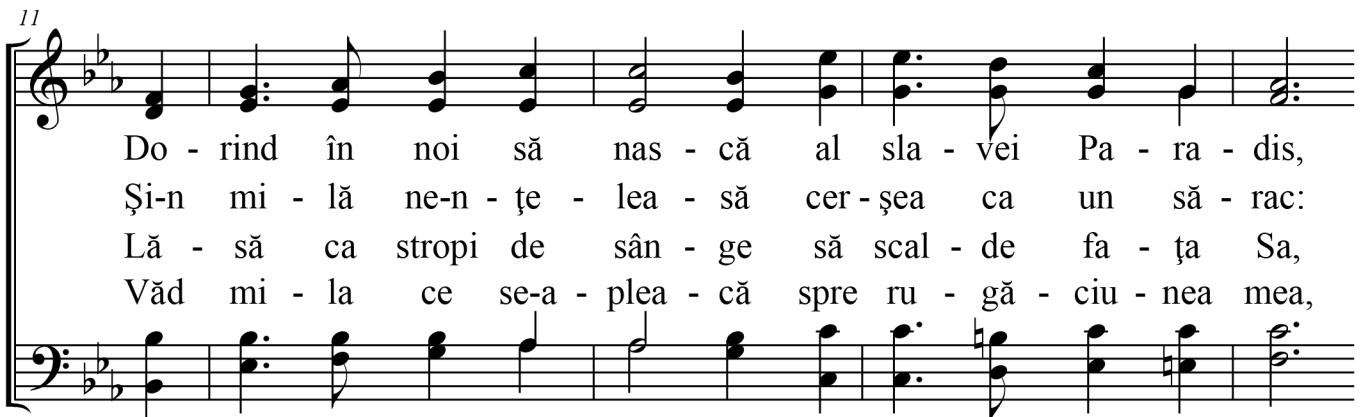
JERTFA SUPREMĂ

Pier - du - tă - n um - bra mor - ții, O lu - me ră - tă - cea,
 Sta dez - bră - cat de sla - vă, El, ro - bul tu - tu - ror,
 Sor - bi a - poi, ca tai - nă, A tot ce - a câș - ti - gat:
 Iu - bi - rea răs - tig - ni - tă, În su - flet mi - am as - cuns,

6
 Pe când nă - dej - dea Vie - ții pe cru - ce se frân - gea,
 Cu i - ni - ma zdro - bi - tă de'al gloa - tei crud so - bor,
 Ve - ni - nul din pă - ca - te, cu vin a - mes - te - cat;
 Și azi în Ci - na Sfân - tă văd ha - rul ne - pă - truns,

11
 Do - rind în noi să nas - că al sla - vei Pa - ra - dis,
 Și - n mi - lă ne - n - țe - lea - să cer - șea ca un să - rac:
 Lă - să ca stropi de sân - ge să scal - de fa - ța Sa,
 Văd mi - la ce se - a - plea - că spre ru - gă - ciu - nea mea,

16
 A - cum I - sus ca Jert - fă, sta în - tre cer și - a - bis.
 "O, iar - tă le Sfânt Ta - tă, căci ei nu știu ce fac!"
 Ca flu - viul de vi - a - ță ce lu - mii - l dă - ru - ia.
 Văd dra - gos - tea su - pre - mă cu ca - re voi ci - na.